

Skutky apoštolů 11, 1-18: O tom, že i pohané přijali slovo Boží, dověděli se apoštolové a bratři v Judsku. Když přišel Petr do Jeruzaléma, začali mu bratři židovského původu vyčítat: „Navštívil jsi neobřezané lidi a jedl s nimi!“ A tak jim to Petr začal po pořádku vysvětlovat: „Byl jsem v městě Joppe a právě jsem se modlil, když jsem ve vytržení mysli měl vidění: Cosi se snáší dolů a podobá se to veliké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy z nebe; zastavila se právě u mne. Když jsem se do ní pozorně podíval, uviděl jsem tam nejrůznější zvířata i divokou zvěř, plazy a ptáky. Slyšel jsem hlas, který mi řekl: ‚Vstaň, Petře, zabíjej a jez!‘ Odpověděl jsem: ‚To ne, Pane! Ještě nikdy nevešlo do mých úst nic, co poskvrňuje a znečišťuje.‘ Ale hlas z nebe promluvil znovu: ‚Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.‘ To se opakovalo třikrát a vše bylo opět vyzdviženo do nebe. A právě v tu chvíli se zastavili před domem, kde jsme bydleli, tři muži, poslaní ke mně z Cesareje. Duch mi řekl, abych bez rozpaků šel s nimi. Se mnou se vydalo na cestu i těchto šest bratří a všichni jsme vstoupili do Kornéliova domu. On nám vypravoval, jak se mu v jeho domě zjevil anděl a řekl mu: ‚Pošli někoho do Joppe a pozvi k sobě Šimona, kterému říkají Petr. Co on ti poví, přinese spásu tobě i tvé rodině.‘ Když jsem k nim začal mluvit, sestoupil na ně Duch svatý, jako už na počátku sestoupil na nás. Tu jsem si vzpomněl na to, co řekl Pán: ‚Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.‘ Jestliže tedy jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, jak jsem já v tom mohl Bohu bránit?“ – Po těch slovech bratří už nic nenamítali, ale velebili Boha: „Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!“

Zjevení Janovo 21, 1-6: A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.“

Jan 13, 31-35: Když Jidáš vyšel ven, Ježíš řekl: „Nyní byl oslaven Syn člověka a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví jej hned. Dítky, ještě jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem řekl Židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete. Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“

Vidíme nově?

Pán Bůh nás stále více vede k práci s lidmi, kteří nepatří do členské kartotéky. Prožíváme to, co bylo obrazně Petrovi ukázáno ve snu, když měl jíst všechna zvířata, včetně těch nečistých. Petr po návratu do Jeruzaléma z měst od pobřeží Středoziemního moře byl zřejmě ve vítězné náladě. Zažil, že i pohané jsou přijati mezi křesťany. To je přece skvělé. Skupina Židů, která uvěřila v Ježíše jako Pána, Spasitele a Božího syna po velikonočních svátcích, nebude v hlásání a svědectví života osamocenou, kdo bude pokračujícím nástrojem Boží spásy na zemi po Ježíšově nanebevstoupení. Slova Pána: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal“ – začínají dávat smysl. Je ale zpražen vyčítáním ostatních apoštolů a bratří v Judsku, že přišel do styku a zapletl se s lidmi, kteří nejsou pravými Židy. Svým vyprávěním jim však dokázal, že jednal na Boží popud. Kéž je dnešní čtení pro nás ujištěním, že pomáhat lidem, kteří žijí podle jiných hodnot, nebo si je možná neuvědomují pro stále starosti o živobytí, je správné. Prosme Pána, aby jim ukázal, že tak následujeme a plníme Boží vůli, že

to neděláme ani pro svůj prospěch, ani pro zviditelnění, ale pro slávu Boží. Kéž také nám je dopřáno, aby zatoužili po zvěsti o Božích skutcích jako Kornelius.

Nemalomyslníme moc často z toho, že nejsme nijak zvlášť početní. Soustředíme se na službu, pomoc, budování, opravování a vzájemné sdílení, na modlitby za sebe navzájem. Učíme se pokorně a postupně znovu mezi sebou budovat vztahy přátelství, bratrství a sesterství. Hledáme ve vztazích k druhým možnosti a cesty, jak podat ruku na usmířenou, jak projevit o druhé zájem a povzbudit je. Když se nám to daří, začínáme vidět nově: Odpuštění – milost Boží je pro každého, ale ve chvíli, kdy ji člověk současně nepřeje druhému, propadá duchovní smrti. Je to dar pro nás a nepřejeme-li jej druhému, přichází trest. Nést břemena druhých a s druhými spíše než se vůči nim vymezovat.

V Janově evangeliu dnes čteme: „Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh byl oslaven v něm“. Ukrajínští vojáci i civilisté často končí svou řeč slovy „sláva Ukrajině“. My to slovo skoro nepoužíváme, snad jen při oslavě narozenin. Oslava je taková chvíle zastavení, připomenutí si určitého člověka, radost i zamyšlení, vděčnost. Oslavení může být radostné i smutné jako to bylo v dnešním čtení, kde jde o předzvěst Ježíšova násilného konce. I při slovech „sláva Ukrajině“ je přítomné utrpení, smrt. Kéž i z tohoto oslavení vzejdou slova o vzájemné lásce jedněch k druhým, která všichni budou chtít naplňovat. Tím jedině bude oslaven Bůh.

Jak Ježíš své učedníky miloval? Jak máme v životě jednat? Ježíš nabádá a doporučuje: „Dívejte se na mne, čtěte si stále v Písmu, přemýšlejte nad ním a jednejte jako já.“ Nejde o přesné kopírování. Je to plnění a hledání etiky určitého stylu: je to „balancování“ mezi naivitou a pečlivým promyšlením, jinak řečeno mezi vírou (důvěrou v Boží přitakání k našemu postupu) a zvažováním všech pracovních metod. Je to upřímnost a poctivost našeho myšlení a jednání včetně ochoty odpouštět.

Nejde o přesné konkrétní postupy, jak se v té či oné konkrétní situaci zachovat. Ježíš miloval učedníky tím, že se za ně obětoval. Takže napodobování nebo následování Ježíšovy oběti má v našem životě různou podobu.

Boží slovo je určeno každému, kdo se s ním setká. Chci se nechat proměňovat příběhy v Bibli a udělat něco, abych se vnitřně proměnila?